

[Formanden]

har meddelt mig, at de ønsker til boligministeren, skatteministeren og ministeren for erhvervspolitisk samordning at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke initiativer vil regeringen tage for at sætte gang i ejerboligmarkedet, sikre lavere boligudgifter, sikre, at kreditforeningerne overholder den gældende realkreditlov, sikre, at skatteværdien af højt forrentede kontantlån bevares, sikre, at boligejerne ved en eventuel skattereform får garanti for, at deres nettoskattelettelser bliver af samme størrelsesorden som lejernes samt sikre, at omkostningerne ved handel af fast ejendom nedsættes?«

(Forespørgsel nr. F 23).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Finansministeren (Lykkeitoft):**

Jeg tillader mig herved at fremsætte for Folketinget:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1992.

(Lovforslag nr. L 214).

Tillægsbevillingsloven formaliserer de økonomiske dispositioner, der i finansårets løb er foretaget på forventet efterbevilling.

En betydelig del af de ændringer i forhold til finansloven for 1992, der optages på tillægsbevillingsforslaget, er tidligere forelagt Folketinget i form af lovforslag eller aktstykker.

Folketinget er løbende blevet orienteret om udviklingen i statsfinanserne i de 4 bugetoversigter, som Finansministeriet har udsendt i løbet af 1992. Heri er der redegjort for blandt andet ændringer i skønnene over statens indtægter og udgifter på de løvbundne tilskudsområder.

Det tilstræbes, at finansloven og tillægsbevillingsloven tilsammen nærmer sig det endelige regnskabsresultat for finansåret. Der vil imidlertid kunne forekomme mindre bevægelser på enkelte poster efter udarbejdelsen af tillægsbevillingslovsforslaget. De regnskabsmæssige forklaringer på sådanne afvigelser vil Folketinget få lejlighed til at tage stilling til ved behandlingen af statsregnskabet.

Udviklingen på statsbudgettet

Underskuddet på statens drifts-, anlægs- og

udlånsbudget er øget med i alt 7,8 mia. kr. fra finansloven for 1992 til tillægsbevillingslovsforslaget. DAU-underskuddet udgør nu 36,3 mia. kr. Den forringede DAU-saldo og de underliggende udsving på udgifts- og indtægtsposterne indebærer dog kun mindre ændringer i forhold til det seneste offentliggjorte skøn i Budgetoversigt 4, december 1992, hvor underskuddet skønnedes til 37,9 mia. kr.

DAU-saldoen er følsom over for konjunkturudsving. Det gælder i særlig grad hovedparten af indtægterne, A-dagpengeudgifterne samt til dels renteindtægter og -udgifter. Ca. halvdelen af det øgede DAU-underskud skyldes således, at *konjunkturudviklingen* er forløbet anderledes end forudsat ved budgetteringen.

Den samlede nedjustering af statens indtægter fra finansloven til tillægsbevillingslovsforslaget med 2,2 mia. kr. er sammensat af en række modsatrettede bevægelser.

Den betydeligste ændring i indtægterne er forårsaget af EF-dommen, der kendte arbejdsmarkedsbidraget i strid med EF-retten. Dommen førte til en beslutning om ikke at opkræve bidraget for 4. kvartal 1991, hvilket har givet et provenutab på 4,2 mia. kr. i 1992.

I modsat retning virker den nye lov om acontoskat for selskaber, der har styrket indtægterne ved at fremrykke skatteindbetalingen.

Den økonomiske udvikling i 1992 har ikke ændret væsentligt ved skønnet over provenuet fra personskatterne for dette indkomstår. Derimod har flere indbetalinger af restskat og færre udbetalinger af overskydende skat samt mindre afregning til kommunerne vedrørende tidligere år øget skatteindtægterne i 1992.

Den svage konjunkturudvikling har omvendt givet færre indtægter fra forbrugsafgifterne end ventet. Til gengæld har den lave inflation og det høje tyske renteniveau medført en høj dansk realrente og dermed et større provenu fra realrenteafgiften end budgetteret.

På udgiftssiden har den højere ledighed bevirket en stigning i dagpengeudgifterne på 2,5 mia. kr.

I forhold til *totalrammerne* for 1992 er der nettomerdgifter på 7,5 mia. kr. De 3,0 mia. kr. skyldes dog, at salg af aktier m.v. ud fra forretningmæssige overvejelser er blevet udskudt. Den resterende overskridelse udgør 4,5 mia.